

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izdaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dlužnem semenliču (Knabenseminar.) — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Našim bralcem na znanje!

V malih dneh se izvrši važna sprememba pri „Slov. Gospodarju“. Dosehmal ga izdaja kat. tisk. društvo, posehmal pa ga tudi tiska, kajti J. Leonova tiskarna preide popolnem v njegove roke.

Naše časništvo in knjižtvo bode torej odslej lahko vse v domačih rokah in če je res, da je domača streha boljša memo tuje, potem ono ne bo na izgubi.

Najveljavniši možje, svetni in duhovni, so si segli v roke, naj bi nova tiskarna črstvo stopila v življenje in kat. tisk. stori torej velik korak naprej v izvrševanju svoje naloge. Čuti pa se zato tudi dolžno izreči jim pristrěno zahvalo, da so mu v to pomogli.

Brez njih požrtvovanja bi kat. tisk. društvo kratko in malo ne storilo te stopinje ali bilo je je že zdavna treba in sedaj vse kaže, da bo srečna. Enaka podjetja v Gradcu, v Celovcu, v Ljubljani so nam za to živa priča.

Zato pa se tem ležje in s tem večjim zaupanjem obračamo do vseh rodoljubov, naj blagovolijo vsa tiskarska dela, ki jih bodo kedaj imeli, v tej naši tiskarni naročevati. Ona je že deloma preskrbljena z vsemi rečmi, katerih je v dobri tiskarni treba, deloma pa jo še preskrbimo ž njimi brž, ko se pokaže njih potreba.

Vzprejmo se v tiskanje dela v slovenskem ali nemškem jeziku vsa brez izjeme, dokler so poštena in niso na kvar slovenskemu ljudstvu.

Izlasti pa še prosimo urade občinske, okrajne, župnijske kakor tudi narodna društva, čitalnice, posojilnice i. t. n., naj bi nam naklanjemale svoje zaupanje. Postreči jim čemo hitro in kar je največ možno, po ceni. Ker ne iščemo dobička, upamo, da nam bo to mogoče, vsaj v večji meri, kakor drugim, ki živé ob tiskarni.

Tudi vse tiskovine, ki so po naših krajih v rabi, bodo v naši zalogi, to pa na trdnem papirju, kakor so bile v dosedanji tiskarni, ali pa se dobodo drugod.

Ker naše podjetje noče druga, kakor to, da pripomore kaj v prospeh in povzdigo duševne izomike po naši lepi domovini, zato se nadjamo za trdno od njenih prijateljev obile podpore.

V Mariboru 15. dne septembra meseca 1885.

Odbor kat. tisk. društva.

Maslo na glavi.

Nekaj let bo tega, kar je neka gospoda v Mariboru in za Mariborom bila mično gnjezdice v Spielfeldu naredila. Zavoljo lepšega mu je rekla, da je „bauernverein“, kar bi po naše bilo „kmečko društvo“. V to je dela par nemških in slovenskih, pa nemški nadahnjenih kmetov, češ, da se bode pod kvokljo nemškega liberalizma izvila iz njih cela tolpa čisto nemških in dobro liberalnih kmečkih piščet, ali kako se je ta gospoda čudila, da je bila v ono

gnjezdo le — žlaprtke položila, kajti kmalu je videti bilo, da bo celo gnjezdo v kratkem — prazno.

Tedaj pa je gospoda vzela gnjezdo iz Spielfelda pa ga v Maribor preselila, tam se je nadjala, da bode bolji zrak za piščeta, katerih bi toliko rada dobila. Ali in koliko jih ji je se izvalilo, nismo vprašali, veliko gotovo ne, ker so isti gospodje bili sami morali za nekaj časa v kmečke jope smukniti, sicer bi še enega zbora ne spravili vkup. Naši kmetje za taka nemškutarska gnjezda ne marajo.